

BRAVÓ! 4.

FESTIVALOVÝ DENNÍK BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2021
LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ

21.11.21

FOTO: JAKUB JANCO

KONEČNÍK

Tento ročník bol skutočne výnimočný. Nielenže sme ho zažili po nezvyčajnej odmlke roku a pol, ale videli sme nadpolovičnú väčšinu inscenácií nie na javisku, ale na projekčnom plátne. Ako už moja kolegyňa zhrnula v predchádzajúcom Spod rúška... divadlo nám chýbalo. Všetkým. Nebudem príliš sentimentálna, (no dobre možno trochu) aspoň sa o to pokúsim. Priznávam sa, ako divák som na Belopotockého Mikuláš doteraz nikdy nezablúdila. Nie pretože by som nechcela, iba som nemala príležitosť. Pre tento fakt som mala mierne, teda lepšie povedané, gigantické obavy, že hneď zasadená za redakčnú stoličku a budem musieť naplniť vysoké štandardy, ktoré sa vyžadujú na udalostiach tohto typu. Moje počiatočné obavy z ťaživej atmosféry vysoko konkurenčného prostredia, ktoré sa človeku v mysli spája so slovným spojením celoštátna postupová prehliadka sa ukázali ako zbytočné. Atmosféra, ktorá vznikla za posledné štyri dni, bola pre mňa samostatnou kapitolou. Celou prehliadkou ma sprevádzal pocit prajnosti a radosti z toho, že sa všetci tí ľudia, ktorí sa tu roky stretávajú, tešia, že sa po dlhej pauze môžu opäť vidieť naživo. V dnešnej dobe totiž nie je úplnou samozrejmosťou, že sa stretávame a pociťujeme svoju blízkosť, že sa môžeme na inscenácii zhodnúť, či nezhodnúť, že môžeme vzájomnú interakciu a konfrontáciu zažiť tvárou v tvár. „Belopoták“ (pozrite už aj ja si dovoľm použiť tento slang) nám umožnil vidieť sa. Aj keď to niekto môže považovať za banálnosť a bude si klásť otázku: Načo sa tu tí „komedianti“ potrebujú zhromažďovať práve teraz? Veď horíme číslami. No moji milí, pretože! Pretože divadlo spája, ľudí, názory, menšiny, myšlienky a dokáže mať neopísateľnú výpovednú hodnotu ak je naživo. Veľmi si vážim, že som mohla byť súčasťou tohto veľkého manifestu na nespavosť. Dúfam, že tu o rok zabľúdím znova, s odokrytými hornými dýchacími cestami, sadnem si do plnej sály, nebudem sa musieť pozeráť na plátno, ale budem môcť vidieť živých hercov. Vyslovujem toto zbožné pranie a posielam do Boh vie kam...

AUTOR: S. M.

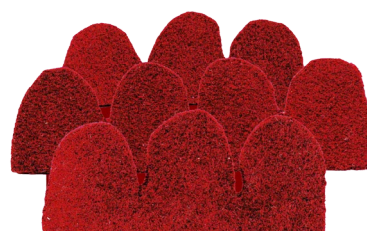

EKOLOGICKÝ VÝKRIK

AUTOR: S.M.

Na srdci mám tému, ktorá ma ťaží už niekoľko mesiacov. Ekológia. Prosím, nezhodte tento festník ešte skôr, ako dočítate poslednú vetu tohto krátkeho výkriku. Aj ten papier, ktorý držíte v ruke, niečo stál. Už dlho premýšľam nad týmto problémom... odborníci tomu vraj hovoria „klimatická úzkosť“. Pokiaľ nad tým premýšľate aj vy, poďme si zhrnúť, čo všetko sme počas týchto štyroch dní vyprodukovali... nemám na mysli, články, predstavenia a hodnotné diskusie.

V našej úzkej skupine štyroch zapálených redaktorov sme každý deň vyprodukovali na obed a na večeru dokopy 16 plastových krabičiek, za štyri dni sme teda vyprodukovali 64 plastových krabičiek a 96 drevených kusov príboru... dostali sme dve plastové vrecia. Na vaše počudovanie... nie, neseparovali sme a nedojedené polievky si hovejú a kvasia na stole už od piatku a ich množstvo stále naberať na kvantite. Toto sú čísla, ktoré vyprodukovali štyria ľudia, za štyri dni (kopem totiž iba do vlastných radov). Nehovoriac o pohárikoch a plastových fľašiach, ktoré sa denne počítajú v desiatkach. No keď človeka ťaží problém, kľúč nie je ho nastoliť, ale vyriešiť. V tomto prípade som kľúč niekam zahodila, pretože riešenie nemám, no každú noc (teraz to myslím smrteľne vážne) sa budím zo sna, že žijem život šťastnej štyridsiatničky, otočím kohútik a voda netečie. Možno po tejto malej štatistike mi potečie akurát tak jedna po ksichte od organizátorov. Samozrejme, že problém sa nevyrieši ani teraz ani o rok. Ale zamyslime sa nad tým, aby sme v budúcnosti nezanechali iba stopu v srdciach divadiel, ale aj stopu ekologickú. A s týmto výrokem odchádzam vytvárať ďalšie emisie autom, poháňaným dieselom. Takže asi zrolujem tento festník a dám sama sebe jednu výchovnú. Dobrú noc plnú snov o globálnom otepľovaní vám želá...

SLOVNÍK ZAKÁZANÝCH TERMÍNŮV A POJMŮV

Slovníkov, ktoré ako vedecký nástroj uspokojujú teatroológov, semiológov, lingvistov a premotivovaných praktikov máme habadej - od Pavisa po Pavisa. Napriek tomu sa nám nedarí ich precízny um dostatočne etablovať do každo-dennej komunikácie o divadle. Preto sme sa - samozvaní mudrlanti - rozhodli uverejniť zoznam zakázaných termínov a pojmov, ktoré by sa mali vyhýbať odborným rozborom a recenziám ako vegán bitúnikom. Tu je výber:

ZAÚJÍMAVÝ /-É,-Á,-O

Slovo udomácnené v sociálnej vrstve recenzentov 3. kategórie a krčmových jokulátorov reagujúce na jav či udalosť pre recipienta citovo zafarbený. V prípade odborných textov sa však jeho výskyt blíži k nadprodukcii, čím dochádza k inflácii jeho významu.

MILÝ /-É,-Á,-Ú,-Í

Z hebrejčiny רַחֵם = chutnučký. Podľa Tóry sa univerzálna pravda bytia môže podrobiť až sedemdesiatimi agadickými, halachickými, gramatickými, filozofickými či mystickými interpretáciami. Žiadna však nepoužíva tento pojem na dosiahnutie tohto cieľa. Ak ho niektorý z porotcov riekne napríklad v súvislosti s herectvom, zväčša to nie je pravdivá sentencia.

PREDSTAVENIE / INSCENÁCIA

Rozdiel možno definovať na príklade z meteorológie. Je to ako počasie a podnebie. Predstavenie je ako počasie, teda krátkodobý stav ovzdušia! To čo sa odohráva práve teraz, v tejto chvíli. Inscenácia je analogická k termínu podnebie. Podnebie je dlhodobý stav ovzdušia! S týmito termínmi sa neradno zahrávať. Pretože už to nebude len klimatická kríza, čo nám bude hroziť!

KOSTÝMY BOLI „ČISTÉ“

Užívateľ tohto termínu tým zväčša nemyslí súhrn opatrení zbavujúcich povrch tkanív al. prostredia hygienicky nežiaducich choroboplodných mikroorganizmov. Ostáva však fenomenologickou záhadou, čo tým myslel naozaj a preto odporúčame sa tejto floskule vyhnúť.

SKÚŠAME NOVÝ PROJEKT

Neskúšame. Skúšame novú inscenáciu (viac heslo Predstavenie / inscenácia). Táto terminologická mantra (v českém kontexte synonymicky hrazená aj za špíl či kus_2. vyd. str. 32-34.) je termín odvodený od plánovania (lat. proiectum). Etnológovia však zistili, že slovo plánovanie má slovanský pôvod „plano (zle, neprimerane...). Vyhýbajte sa mu, ak chcete uspieť v divadelnom živote.

ENERGIA

Energia je fyzikálna veličina, ktorá určuje schopnosť sústavy konať prácu. Platí, že zmena energie deja prebiehajúceho v danej sústave sa rovná práci vykonanej na sústave zvonka alebo práci odovzdanej smerom von. V prípade, že hodnotiteľ/ka trvá na použití tejto veličiny, prosíme hodnotu uvádzať v Jouloch, Kilowatthodinách v krajnom prípade kalóriách. Vzorec pre výpočet kinetickej a potenciálnej energie prikladáme v prílohe. Termínu energia v súvislosti s divadlom zodpovedá vzťah fiktívnych postáv z diela Harry Potter k Voldemortovi: Ten, koho netreba menovať!

K ĎALŠÍM TOXICKÝM JAZYKOVÝM LAPSUSOM PATRIA:

Temporytmus, Bolo to funkčné, Byť disponovaný/-á, Divadelný oblúk, Budem stručná/-ý, Atmosféra, Inscenácia mala posolstvo, Jarmočné divadlo, Bolo to úprimné, Citové vydieranie, Divadelný text / Scenár / Hra / ...

TOTO NIE JE SEKÁČ S LACNÝMI TOPÁNKAMI.

RECENZIA

VERONIKA HOMOLOVÁ-TÓTHOVÁ, VIOLA STERN
FISCHEROVÁ, JANA OVŠONKOVÁ
MENGELEHO DIEVČA
RAMAGU, SPIŠSKÁ STARÁ VES
RÉŽIA: JANA OVŠONKOVÁ

AUTOR: KATARÍNA HITZINGEROVÁ, PREDSEDNÍČKA POROTY

Prečo by bol niekto taký krutý?

„Aj ja sama som sa stretla po vojne s názorom, že to, čo väzni koncentračných táborov tvrdia, že sa tam dialo, nie je pravda. Že to nemôže byť pravda. Prečo by bol niekto taký krutý? Neviem odpovedať na to, prečo boli takí krutí. Viem len, že boli. Aj to, že sa na procesoch bránili, že iba plnili rozkazy.“ (Viola Stern Fischerová)

Viola Stern Fischerová patrila počas druhej svetovej vojny k Mengeleho dievčatám, na ktorých pán „doktor“ robil svoje obludné pokusy. Tím inscenátorov divadla Ramagu zo Spišskej Starej Vsi si ako predlohu pre inscenáciu vzal román Veroniky Homolovej-Tóthovej, Mengeleho dievča, ktorý dramatizoval. A veľmi úspešne. Režisérka Janka Ovšonková vo svojej dramaturgicko-režijnej koncepcii pracuje so spomienkami pani Violy premyslene, koncepcne a najmä dramaticky, čo je hlavným kritériom pri dramatizácii prozaických predlôh. „13. jún 1944 to je dátum väčšiny mojej rodiny a ľudí, na ktorých mi záležalo“, hovorí Simona Marhefková, predstaviteľka Violy. V expozícii je nám predstavené detstvo, sny a rodina mladého židovského dievčaťa. Akonáhle prekročí brány koncentračného tábora, dozvedávame sa mrazivé informácie. Áno, vieme ich už dávno. Z hodín dejepisu, zo svedectiev, ktoré sa dochovali, z denníka Anny Frankovej, filmu Pianista a tak ďalej. Inscenácia Mengeleho dievča je však osobitou v tom, že je monodrárou, ktorá uvoľnene, prirodzeným herectvom prináša osudné čriepky života. Simona Marhefková aj za pomoci svojho kolegu na javisku, Zdenka Dudžáka, stvárnila (už teraz bohužiaľ štyri roky nebohú) pani Violu veľmi sugestívne, realisticky so všetkými hereckými výrazovými prostriedkami. Dá sa povedať, že viac existovala v príbehu, než hrala, a tým sa inscenácia divákovi dostáva pod kožu čoraz viac a viac. Scénografia Dušana Krnáča veľmi funkčne a akčne dopĺňa každý obraz a stáva sa rovnocenným partnerom predstaviteľky. Dve dopravné značky „daj prednosť v jazde“ (tá druhá má prevrátený trojuholník) sú okrem svojej veľkosti dominantou aj znakom. Vytvárajú nielen ohraničenie priestoru, ale aj priestor pre napísanie informácií, či kreslenia alebo pri padaní „slobodu“ priestoru. Vybratím vnútorných trojuholníkov a vzájomným prekrytím aj Dávidovu hviezdu. Čitateľnosť symbolov v jednotlivých výtvarných znakoch je tak presná, že pre diváka niet miesta, kedy by sa zaoberal otázkami, prečo je tomu tak. Všetko sa mu postupne odкрýva. Hudba Petra Gábora umocňuje jednotlivé obrazy, je emotívne nenásilnou a pomáha spájať všetky zložky inscenácie do jednotlivého celku.

Nevideli sme nič nové čo sa v rámci témy holokaustu neinscenovalo, ale videli sme neobyčajnú inscenáciu, ktorá tému holokaustu dostala bližšie k nám, nezabudnuteľne, mrazivo aj láskavo, že všetko nakoniec dobre dopadlo. Kiež by tomu bolo tak v iných príbehoch o segregácii. Práve táto inscenácia by mala byť povinnou jazdou pre všetkých, ktorí tvrdia, že „holokaust sa nestal a Mengele neexistoval.“

ŠUŠKAJ DO UŠKA

KEĎ SA OBJAVUJÚ NEOFAŠISTICKÉ TENDENCIE

AUTOR: A.H.

Mengeleho dievča v produkcii divadla Ramagu rozpráva skutočný príbeh Violy Stern Fischerovej, slovenskej židovky, ktorá prežila štyri koncentračné tábory. Mrazivá monodráma bola odohraná v posledný deň našej súťažnej divadelnej prehliadky. Rozhodli sme sa vyspovedať režisérku inscenácie Janu Ovšonkovú.

KEDY STE SA STRETLI S KNIHOU MENGELEHO DIEVČA PO PRVÝKRÁT?

Knihu som vnímala už dlho. Vedela som, že ide o veľmi silný príbeh, ale práve preto, že to bol taký bestseller, som ho trochu obchádzala. Až keď ma oslovil Lukáš Marhefka, že chce spracovať tento príbeh, som po ňom konečne siahla. A to bolo, tuším, dva roky dozadu.

NAŠTUDOVAŤ A VYTVORIŤ INSCENÁCIU S TAKOUTO VÁŽNOU TÉMOU JE URČITE VEĽKÁ ZODPOVEDNOSŤ. POCIŤOVALI STE PRI TOM NEJAKÝ TLAK?

Určite áno, hlavne z toho hľadiska, že ide o skutočné príbehy reálnych ľudí. A taktiež Lukáš komunikoval s dedičmi práv a teda s dcérami pani Violy. To bol asi najväčší tlak, ktorý som ja osobne pociťovala. Na premiéru prísť nakoniec nemohli kvôli Covidu, ale viem, že si to predstavenie ešte pozrú, takže v tomto ohľade bola tá zodpovednosť obrovská.

NA KOĽKO STE SA V INSCENÁCII DRŽALI ORIGINÁLNEJ KNIŽNEJ PREDLOHY?

Práve kvôli tej zodpovednosti som sa neopovážila nijakú časť nejako zásadne zmeniť alebo prepísať a chcela som zostať verná skutočnému príbehu. Najzásadnejšie bolo vybrať príbehy, čo bolo náročné, keďže kniha má viac ako 300 strán a bolo veľmi ťažké niečo „vyhodiť“.

BOLO NÁROČNÉ VYBRAŤ HEREČKU, KTORÁ BY ZVLÁDLA HLAVNÚ ÚLOHU VIOLY?

Pre mňa osobne to bolo jednoduché, lebo som bola už oslovená s tým, že by túto postavu stvárni Simonka Marhefková. Z divadelného súboru Ramagu sa na to podľa mňa najviac hodí – na niektorých fotografiách, ktoré sme robili pred predstavením sa na pani Violu vyslovene podobá, takže to bola určite jednoznačná voľba.

ČO VÁS INŠPIROVALO VYTVORIŤ PRÁVE TÚTO INSCENÁCIU?

Je veľmi dôležité hrať tieto témy. Bola to veľká česť spracovať práve tento príbeh, ktorý je v povedomí aj čitateľov. A práve teraz, keď sa vo veľkom objavujú neofašistické tendencie, to považujem až za poslanie robiť podobné hry už len preto, že je to naozaj skutočný príbeh. Už len aby sa to čo najviac hralo, najmä pred mladým publikom.

STRETLI STE SA NIEKEDY OSOBNE S POPIERAČMI HOLOKAUSTU?

Ako divadelný tvorca – začiatovník som pôsobila hneď po škole aj v Banskej Bystrici a po nástupe Mariana Kotlebu ako župana sa ma veľmi osobne dotkli jeho rozhodnutia. V tom čase som bola asistentkou pri inscenácii Kováči, ktorú v polovici predstavenia zastavil. Vtedy sme naozaj veľmi prudko pociťovali, že použil tú hru absolútne proti nám a cítila som sa veľmi ukrivdená, keďže som do toho vložila veľa práce. Takže áno – stretla.

TVORIVÝ TÍM INSCENÁCIE MENGELEHO DIEVČA. ZĽAVA REŽISÉRKA JANA OVŠONKOVÁ A HERCI SIMONA MARHEFKOVÁ A ZDENKO DUDŽÁK

FOTO: JAKUB JANČO

RECENZIA

ŚLAWOMIR MROŻEK

STROSKOTANCI NIEKDE NA MORI DIVADLO ACTOR, KOŠICE

RÉŽIA: FRANTIŠEK BALOG

AUTOR: DUŠAN VICEN, POROTCA

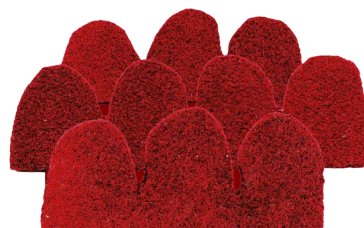
FOTO: JAKUB JANČO

STROSKOTANCI UŽ NEMAJÚ ANI ZMYSEL PRE ORIENTÁCIU.

Zobrať si za partnera pri tvorivom procese klasika, môže byť rovnako tak stávka na istotu, ako príliš veľké sústo. Ślawomir Mrozek je autor, ktorého texty môžu na prvý pohľad vyzeráť zábavne a ich hravosť a absurdnosť lákať predstavou ľahkej koristi, ktorú stačí jednoducho zobrať, trochu prízdobiť a preniesť na javisko, kde automaticky rozkvitne a zaručí divácky úspech. O tom, že to tak celkom nie je sa presvedčili herci Divadla actor z Košíc. Mladícka energia a naznačený herecký potenciál bol nákazlivo sympatický a určite ne jeden divák v hľadisku držal mladým tvorivým ľuďom palce v zápase so starým lyšiakom a popredným predstaviteľom takzvanej absurdnej drámy. Ten sa však zatiaľ ukázal nad ich sily.

Nie príliš funkčný neporiadok na javisku, ktorý má symbolizovať priestor, kde prebieha stroškotanie, sa nakazlivo prenesie do ostatných zložiek javiskového diela a nechtiac spoľahlivo zafunguje v nejasnej dramaturgickej koncepcii, absentujúcej výstavbe situácií a nie príliš premyslených gagov. Mrozek pritom ponúka vďačnú východiskovú situáciu. Partička ľudí sa nachádza v uzavretom priestore a je odsúdená na spoluprácu. K tomu sa pridáva zhoršujúca sa existenčná situácia zarámovaná vidinou pomalého umierania hladom. Ak chcú protagonisti prežiť, budú musieť jedného z nich zjesť. To je rámec, v ktorom sa dá odpáliť ohňostroj situácií, pri ktorých sa uzatvárajú krátkodobé spoločenstvá, kujú pikle, rozohrávajú intrigy, používajú podpásové údery a vyťahujú neférové taktiky a absurdné argumenty. Čím je smrť hladom bližšie, tým brutálnejšie prostriedky sú dotknutí ochotní použiť.

Keby si košickí divadelníci takto primárne zarámcovali východiskovú situáciu a precízne si na začiatku vyjasnili motívacie konania jednotlivých postáv, nemuseli sme s lútosťou sledovať, ako sympatickí mladí divadelníci v snahe úspešne doplávať k brehom absurdného divadla zatiaľ, bohužiaľ, stroškotali.

CHUDNEME DO PLAVIEK

DUKANOVA DIÉTA PODĽA MROZKA

V prípade, že stroskotáte a plavíte sa oceánom na vetchej bárke, jedným z rozhodujúcich faktorov pre prežitie je správne nastavenie jedálnečka. Pretože ako Archimedes riekol: „Teleso ponorené do kvapaliny je nadťahčované vztlakovou silou, ktorej veľkosť sa rovná tiaži kvapaliny s rovnakým objemom, ako je objem ponorenej časti telesa.“ Z pochopiteľných dôvodov je nevyhnutné strážiť si hmotnosť, ak nechcete skončiť ako teleso ponorené na dno oceánu. Preto odporúčame nasledovný jedálniček.

1. ÚTOČNÁ FÁZA (1 AŽ 7 DNÍ): DIÉTU ZAČNETE TÝM, ŽE BUDETE JEŠŤ NEOBMEDZENÉ MNOŽSTVO CHUDÝCH BIELKOVÍN PLUS 1,5 LYŽICE OVSENÝCH OTRÚB DENNE.

Prvá fáza je pre stroskotanie na mori ideálna, ryby sú totiž skvelý zdroj bielkovín. Odporúčame tresku – je jedno či Ryba Žilina alebo Ryba Košice!

2. VÝLETNÁ FÁZA (1 AŽ 12 MESIACOV): STRIEDATE 1 BIELKOVINOVÝ DEŇ A 1 BIELKOVINOVO-ZELENINOVÝ DEŇ PLUS PRIDÁTE 2 POLIEVKOVÉ LYŽICE OVSENÝCH OTRÚB KAŽDÝ DEŇ.

Už samotný názov fázy pomôže vašu skúsenosť stroskotancov vďaka pozitívnej afirmácii premeniť na pozitívny zážitok. Ako sa hovorí, v zdravom tele zdravý duch! Pridanie zeleninového dňa tiež za daných okolností nebude problém. Vaši kolegovia na bárke vám totiž kaleráby ochotne natlačia do hlavy!

3. KONSOLIDAČNÁ FÁZA (10 DNÍ ZA KAŽDÝ ZHODENÝ KILOGRAM V PREDOŠLÝCH FÁZACH): NEOBMEDZENÝ OBSAH CHUDÝCH BIELKOVÍN A ZELENINY, NIEKTORE SACHARIDY A TUKY, RAZ TÝŽDENNE JEDENIE LEN CHUDÝCH BIELKOVÍN, 2,5 LYŽICE OVSENÝCH OTRÚB DENNE.

V tejto fáze je už úbytok hmotnosti citeľný, ešte chvíľu a dosiahnete, že vaša bárka sa nad morom bude takmer vznášať! Príjem sacharidov spontánne zabezpečia sladké reči ostatných stroskotancov, ktorí sa vás snažia zmanipulovať – pozor však na prudké zvýšenie glykemického indexu. Liečba diabetu ja vo vašich podmienkach náročná.

4. STABILIZAČNÁ FÁZA (DOBA NEURČITÁ): POSTUPUJTE PODĽA POKYNOV PRE KONSOLIDAČNÚ FÁZU. POKIAĽ SA VAŠA VÁHA ZASTABILIZUJE, ZVOĽNITE PRAVIDLÁ. DENNÁ DÁVKA OVSENÝCH OTRÚB SA ZVYŠUJE NA 3 POLIEVKOVÉ LYŽICE.

Táto fáza s prívlastkom neurčitá môže byť do značnej miery frustrujúca. V nej sa potravinové zásoby stabilizovali na minimum. Dobrá správa však je, že vlákninu obsiahnutú v otrubách možno nahradiť pilinami. Tých je na plavidle dostatok, pretože v tejto fáze ste si rečami navzájom už pravdepodobne vyvrtali do hláv diery.

Jedálniček je zostavený s ohľadom na redukcii váhy, zároveň má však dostatočný kalorický index na to, aby ste zvládli so svojimi spolustroskotancami viesť alibistické manipulatívne rozhovory. Po prekonaní všetkých fáz uvedených diétnych opatrení ste natoľko ľahký na tele i duchu, že sa bez akejkoľvek námahy môžete nechať unášať bezbrehými rečami, či golfským prúdom vedomia.

ODPOSLECHNUTO NA ROZBOŘE INSCENÁCIE TRETIEHO A ŠTVRTÉHO DŇA

DS STUŽKA, KOKAVA NAD RIMAVICOU KLOPANIE NA DREVO

OXYMORON V PRAXI:

Predstavenie bolo čisté, bolo živé... bolo o smrti. – V. Mores

POZNÁMKA K HORĽAVOSTI MATERIÁLOV:

Neviem čo ešte povedať. Mal som babku, krásny drevený dom si postavili a im zhorel, keď už hovoríte o tom dreve. – V. Mores

Z RODINNEJ KRONIKY:

Moja mama zjedla za rok jedno vajce. – V. Mores

AKUSTICKÉ PROBLÉMY:

My sme aj trénovali ozvučenie, ale pri tréme sme zase stíchli.
– režisérka inscenácie Klopanie na drevo

ÚLOHY SA VYMENILI:

Katarína Hitzingerová po hodnotení Dušana Vícena smerom k inscenátorom: Reakcie?

Režisérka: Dobré! Môže byť.

DEĽBA PRÁCE:

Chlapci boli poetickí, ja budem... praktická! – K. Hitzingerová

... NA CESTE, LEVICE

MATILDA

NEPÍSANÉ PRAVIDLÁ:

Projekcia je niečo ako povinná jazda v takýchto predstaveniach – D. Vicen

CVIČME V RYTME S VICENOM:

Sú to také pohyby, tanečné pohyby, no pohyby, ktoré mi chcú niečo naznačiť. – D. Vicen

AKOŽE FAKT:

Postupne dostávam informácie ako keby z jej života, ako keby naozaj. – D. Vicen

IDEÁL KRÁSY:

Ten vplyv časopisov na ten vizuál je silný. 90-60-90 či aké sú miery teraz? 10-20-30? – D. Vicen

ZÁSTOJ LEPIACEJ PÁSKY V DEJINÁCH DIVADLA:

Ja som vypoľ v momente, keď ste sa začali oblepovať tou

páskou. Tak to nie je nič nové, ľudia sa už oblepovali na javisku kadečím. – D. Vicen

Mne tie lepiace pásky nevadili, lebo asi som nevidela toľko inscenácií s páskami. – K. Hitzingerová

IKEA MÁ NOVÚ RADU:

Vtedy včera to bolo dlhé. Ale o týždeň možno, keď si to vytiahnem z tej Freudovej špajze možno nebude, neviem...

– K. Hitzingerová

FREUDOVSKÉ PRERIEKNUTIE:

Dušan Vicen: Nikto nevie čo sa v tej Freudovskej komôrke môže stať.

Katarína Hitzingerová: Buchne ti čerešňový kompót.

DIVADLO ASI, ŠAĽA

ELI, ELI, LAMA SABACHTANI

INŠPIRÁCIA K NÁJOMNÝM BYTOM?:

Celkové mizanscény sú vystavané, vystavané, vystavané

– K. Hitzingerová

ESTETICKÉ CÍTENIE ESESÁKA:

K. Hitzingerová: Ďakujem, za bulletin, bol veľmi pekne urobený.

Režisér inscenácie: To bol ten druhý gestapák.

VICEN SA NEUBRÁNIL REŽIJNÝM AMBÍCIAM:

Nieže to bude teraz vyzeráť tak, že ti to vnucujem, ale vnucujem ti to. – D. Vicen

KORONOVÉ ŠTATISTIKY:

Táto inscenácia má dva roky, ale žila len dva mesiace.

– režisér inscenácie

DISK, TRNAVA

TERTIUM NON DATUR

DRŽTE SI SVOJE PLIENKY!

Páčil sa mi výstup s posratým dedkom. To bolo najlepšie číslo. – V. Mores

O HUMORE:

Keď povieť k***t, p**a, ľudia sa smejú. To tak už máme u nás.
– V. Mores

ODHODLANÝ POROTCA:

Neviem presne čo chcem povedať, ale niečo poviem. – D. Vicen

DISK AKO TAYLOR SWIFT SLOVENSKEJ DIVADELNEJ SCÉNY:

Pre mňa je to album od známej skupiny, je štandardný,

neprekvapí, neurazí. Tí čo neprijímajú poetiku sa právom hnevajú. A tí čo sú fanúšikovia, sa tešia, že dostali čo chceli. – D. Vicen

MÄSIARSKÉ METAFORY:

Výstupy boli vykostenejšie. Akoby ste si povedali: „Dáme tam, čo nám zostalo z tej pitvy, čo sme robili na skúškach. – D. Vicen

ĽUDIA SI ZASLÚŽIA ISTOTY:

Ja keď vidím Janka na javisku, poviem si, že svet je ešte ako tak v poriadku. – D. Vicen

NA OKRAJ K DRAMATURGII:

Dušan Vicen: Čo by sa stalo, keby ste hrali niečo také oblúkové – nehovorím, že zrovna Shakespeara. Alebo neviem čo hral Disk ako prvé kedysi. Obžinky?

Členka súboru: Myslím si, že my by sme boli hovädá aj pri Obžinkoch!

RECYKLUJEME S DISKOM:

Katarína Hitzingerová: Odkiaľ je ten župan?

Missy, členka súboru: Umrela taká pani, tak tento je podedený.

BÁPODI, BÁNOVCE NAD BEBRAVOU

MARS 2020

ORTOPEDICKÉ PROBLÉMY:

Chcela by som ospravedlniť pána režiséra Lavríka. Nevie to rozchodiť. Teda internet. – členka súboru

FIFTY SHADES OF MORES:

Text som si pred súťažou prečítal. Už som si to predstavoval. A bol to príjemný zážitok. – V. Mores

LEVITUJÚCI POROTCA:

Vnímal som to predstavenie ako keby sa vznášalo 20 cm nad zemou. Veľmi slobodné to bolo. – V. Mores

BIOLOGICKÉ ALEBO FILOZOFICKÉ POCHODY?:

Čo sa vo mne posunulo tým, že som to videl druhý raz? – D. Vicen

RAMAGU, SPIŠSKÁ NOVÁ VES

MENGELEHO DIEVČA

OZVALA SA FEMINISTKA:

Veľmi oceňujem pri práci vás dvoch, teda dve. Počkaj? Dobré som to povedala. – K. Hitzingerová

OZVALA SA FEMINISTKA, VOL. 2:

Nechcem zobrať všetko Dušanovi, aby aj on niečo povedal.

– K. Hitzingerová

MÓDNE OKIENKO:

Katka: Kto bol v tej čiernej, ty?

L. Marhefka: Čierna zoštíhľuje.

DOPRAVNÝ EXPRES S POROTKYŇOU:

Čo sa týka scénografie, vedela som, že to bude fungovať spôsobom „daj prednosť v jazde“ – K. Hitzingerová

NA FESTIVALE DOŠLO K ZAKRIVENIU ČASU A PRIESTORU:

Čítame s Miklósom v programe: monodráma a 90 minút? Veď toľko nedáva ani Milka Zimková – D. Vicen

ŠOKUJÚCE ODHALENIE Z BARDEJOVA:

Ľudia sa nás pýtajú, prečo hráme Mengeleho dievča iba pre očkovaných. Divná paralela, nie? – L. Marhefka, Ramagu

OCHOTNÍCI VEDIA BYŤ K SEBE ÚPRIMNÍ (A HLADNÍ):

Prepáčte, že sme vás rušili, ale ja som ten rezeň musel dojesť. Keď ste ma videli žvákať, pardon. – J. Rampák, herec z DISK-u

DIVADLO ACTOR, KOŠICE

STROSKOTANCI NIEKDE NA MORI

PREDSEDNÍČKA ODHALILA SVOJE TAJOMSTVO!:

Tak, pristúpme k Stroskotancom. Teda...k predstaveniu.

– K. Hitzingerová

MÁRNA PÁTRANIE SNAHA:

Z prvého dojmu neporiadku sa nedostanem až do konca.

– D. Vicen

MEDZI DIVADELNÍKMI TO ZAČÍNA ŠKRÍPAŤ:

D. Vicen: Prečo poznajú a čítajú Hamleta tie postavy?

F. Balog (režisér): No veď lebo to sú inteligenti.

V. Mores: Mrožek nie je môj obľúbený autor.

D. Vicen: Ale ich je!

NA FESTIVALE DOŠLO K ZAKRIVENIU ČASU A PRIESTORU:

Nevyšlo to, ale nevádi, nie každý deň je nedeľa.

– K. Hitzingerová

(Ale dnes je nedeľa, pomyslela si redakcia.)

POROTA NEMÁ RADA PRIVEĽA DECIBELOV:

K. Hitzingerová: Tie úvodné výkriky ste nahráli vy?

F. Balog: Áno.

K. Hitzingerová: Tak nabudúce tichšie.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

CELOŠTÁTNEJ POSTUPOVEJ SÚŤAŽE A PREHLIADKY NEPROFESIONÁLNEHO DIVADLA DOSPELÝCH

BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2021 / TERMÍN: 18. – 21. NOVEMBRA 2021

MIESTO KONANIA: LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ

VYHLASOVATEĽ, ODBORNÝ GARANT A FINANČNÝ PARTNER: NÁRODNÉ OSVETOVÉ CENTRUM, BRATISLAVA

ORGANIZÁTOR: LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO V LIPTOVSKOM MIKULÁŠI

TRADIČNÉ PRÚDY DIVADLA:

ODBORNÁ POROTA:

Mgr. art. Miklós Forgács,
Mgr. art. Gabriela Čechová, PhD.,
Mgr. BcA. Roman Gombarček

HLAVNÁ CENA

ZLATÉ PÁSMO / PRIAMY POSTUP:

Divadelný súbor ŠAPO, Ploštín – Matka

ZLATÉ PÁSMO / NÁVRH NA POSTUP:

Potulné divadlo J+T, Medzibrod – Don Kychot
Divadlo f*ACTOR, Palúdzka – Luigiho srdce

STRIEBORNÉ PÁSMO:

Divadlo mladých Šuňava – Ženský zákon
Divadlo Zelenka, Zvolen – Detvianska nátura
FALANGÍR, Kostolište – Išel Macek

BRONZOVÉ PÁSMO:

Záhorácke divadlo, Senica – Svatuškár
Divadlo na TrakOch, Trakovice – Džjéra do sveta
Divadlo PARADOX, Nové Zámky – Medveď - Nos

SÚČASNÉ PRÚDY DIVADLA:

ODBORNÁ POROTA:

Mgr. art. Katarína Hitzingerová, ArtD.,
Mgr. art. Dušan Vicen,
Mgr. art. Vladomír Mores

HLAVNÁ CENA / PRIAMY POSTUP:

RAMAGU, Spišská Stará Ves – Mengeleho dievča

ZLATÉ PÁSMO / NÁVRH NA POSTUP:

BáPoDi, Bánovce nad Bebravou – Mars 2020
DISK, Trnava – Tertium non datur
... na ceste, Levice – Matilda

STRIEBORNÉ PÁSMO:

RosArt / Divadelné štúdio, Ružomberok – Solitarita
Divadlo Asi, Šaľa – Eli, eli, lama sabachtani

BRONZOVÉ PÁSMO:

Biele divadlo – Štúdio Simplex, Bratislava – Diskutéri
– odvrátená strana klávesnice
Divadlo actor, Košice – Stroskotanci niekde na mori
Divadelný súbor Stužka, Kokava nad Rimavicou
– Klopánie na drevo

INDIVIDUÁLNE OCENENIA:

Jánovi Rampákovi za herecký výkon v inscenácii Tertium non datur
Divadlu ASI za scénografiu v inscenácii Eli, eli, lama sabachtani
Lukášovi Kubičínovi za scénickú hudbu v inscenácii Matilda
Divadelnému súboru Stužka za poetické spracovanie témy v inscenácii Klopánie na drevo
Silvestrovi Lavríkovi za pôvodnú autorskú predlohu v inscenácii Mars 2020

FESTIVALOVÝ DENNÍK BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2021, 4. ČÍSLO

VYDÁVA A TLAČÍ: LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ · ŠÉFREDAKTOR: JAKUB MOLNÁR

REDAKTORI: ZUZANA GALKOVÁ, ALŽBETA HORECKÁ, SILVIA MATEJČÍKOVÁ · FOTO: JAKUB JANČO, MÁRIA VAŠICOVÁ

GRAFICKÁ ÚPRAVA: LINDA PAVELKOVÁ · ROK VYDANIA: 2021, NÁKLAD: 50 KUSOV, NEPREDAJNÉ.

NEPREŠLO JAZYKOVOU KOREKTÚROU.

HLAVNÝ PARTNER,
VYHLASOVATEĽ
A ODBORNÝ GARANT

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR

ŽILINSKÝ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

HLAVNÝ PARTNER

SPOLUUSPORIADATELIA

MEDIÁLNI PARTNERI

